

Szigethalmi Híradó

Ez a történet csak Európában folytatódhat

Kánikulában ünnepeltünk augusztus 20-án Szigethalmon. A műsor kezdetére a résztvevők szép számmal foglaltak helyet az árnyékolókkal is felszerelt ülőhelyeken.

Pontban 11 órakor Fáki László polgármester mondta el köszöntőbeszédét, majd közösen elénekeltük a Himnuszt. A program Nagy Viktor alpolgármester beszédével folytatódott. (Lásd a 2–3. oldalon!)

Ezután Sárközi Luca, a Színház- és Filmművészeti Egyetem hallgatója előadásában a *Madár, repülj!* című dalt hallgathattuk meg, majd Deák Csaba görögkatolikus parókus és nagytiszteletű Miklósi-Hosszú Ödön Koppány református lelkész részvételével az egyházak megemlékezése és a kenyérszentelésre került sor. A program Apró Szilvia Olga, Kazinczy-díjas előadó műsorával folytatódott, aki Fehér József *A kenyér illata* novellájával ajándékozta meg az ünneplőket. Ezt követően ismét Sárközi Lucát hallgattuk, aki Máté Péter: *Ez itt az én hazám!* című dalát adta elő.

A Szózat közös eléneklésével az ünnepség véget ért, majd a jelenlévők elhelyezték koszorúikat Szent István szobránál. A Zöld Háló Egyesület a megszentelt kenyér egy darabjával és egy szál kardvirággal bocsátotta útjukra a távozókat.

N.V.

Fotó: Sziklavári Sándor

Ünnepi futóverseny Szigethalmon

Jubileumi eseményhez méltón az ország csaknem minden tájáról, sőt külföldről is érkeztek versenyzők Szigethalomra, a XX. SZUFLA Futófesztiválra augusztus 9-én. A szervezők a versenyközpontban, a Placcon fogadták a több mint félezer sportembert, akik a Tököli parkerdő útvonalain teljesítették a különböző távokat.

A XX. SZUFLA Futófesztivál iránt már előzetesen is nagy volt az érdeklődés: csaknem 400-an neveztek előre, a helyszíni jelentkezőkkel együtt pedig több mint 500 résztvevő készült arra, hogy próbára tegye magát a különböző távokon.

Az időjárás is kegyesebb volt a sportolókhoz. Bár a 30 Celsius-fokos hőmérséklet korántsem mondható hűvösnek, az előző napokban mért 38 fokos forrósághoz képest kedvezőbb körülmények fogadták a versenyzőket. (Folytatás a 8. oldalon)

Ez a történet csak Európában folytatódhat

Mindig összefogással voltunk a legeredményesebbek – Augusztus 20. politikai érdekek mentén

(Folytatás az 1. oldalról)

Tisztelt hölgyeim és uraim! Kedves üneplő közösség! Szeretettel és tisztelettel köszöntöm a megjelenteket Szigethalom Város Önkormányzatának augusztus 20-i ünnepi rendezvényén!

S ha megengedik, egy kérdéssel kezdeném: elgondolkodtak-e már azon, hogy vajon mit is üneplünk augusztus 20-án ezen a napon?

Szent István királyt? Magyarország államalapítását? A keresztény magyar állam megszületését? Az új kenyeret? Alkotmányunkat? Mindegyik válasz igaz, mégsem ad teljes képet.

Kétségtelen tény, hogy a magyarok szempontjából a legjelentősebb ünnep, hiszen minden korban más és más felhanggal, de vitathatatlanul egyet jelentett európai létezésünkkel, azzal, hogy ez a nemzet jogosan tölti be helyét e világban, ezen belül Európában. A magyar történelemben az államalapító király 1083. augusztus 20-i szentté avatásától kiemelt szerepet játszik Szent István emlékezete, azonban tény, hogy hatalmát nem pusztán Isten kegyének és a nyugati lovagok fegyvereinek köszönhette, hanem nyíltan és vállaltan Géza örökségének is.

Mégis a keresztény hit elterjesztése és a legenda szerint a pápától kapott korona biztosította népünk megmaradását a Kárpátok közt. István nem egyszerűen egy uralkodó volt. Olyan államférfi, aki felismerte korának legnagyobb kihívását. Tudta, hogy a kalandozások kora véget ért, és a magyarság csak akkor maradhat fenn, ha szilárd államot épít, törvényeket alkot, keresztény hitre épülő erkölcsi rendet teremt, és bekapcsolódik Európa keresztény népeinek közösségébe. Döntései nem mindig lehettek népszerűek. A változás soha nem könnyű. A régi szokások elhagyása sok áldozattal járt.

Mégis bebizonyosodott, hogy hosszú távon ezek a döntések biztosították a magyarság fennmaradását. István azonban nem szakított meg mindent, ami előtte volt. Tudta, hogy minden nemzet múltjára építkezik. Ezért mondhatjuk, hogy Szent István egyszerre volt hagyományörző és újító. Tisztelte elődeit, ugyanakkor felismerte a jövő útját. Az Árpád-ház öröksége, a honfoglaló őseink bátorsága, Géza fejedelem munkája nélkül nem jöhetett volna létre az a keresztény magyar királyság, amelynek alapjait lerakta.

Szent István királyunkat koronként eltérően értelmezték és ünnepelték.

Az Árpád-korban az uralkodó dinasztia legitimitációját szolgálta az István-kultusz. Szent László uralkodása alatt vette kezdetét Szent István emlékének tisztelete, amikor az István halála utáni zűrzavaros időkben az erőskező László tett rendet az országban, s VII. Gergely pápa a szentek sorába emelte az első magyar koronás főt. Ettől kezdve személye nem csupán történelmi alak, hanem erkölcsi példakép is lett. A Hunyadiak és a későbbi uralkodók számára pedig a keresztény állam eszményét testesítette meg.

Szent István király 1038-ban halálос ágyán a szent koronát és az országot Szűz Máriának ajánlotta fel, ez a gesztus évszázadokra meghatározta a magyar keresztény gondolkodást, és megerősítette a Magyarok Nagyasszonya iránti tiszteletet, amit a későbbi hozzákapcsolódó Szűz Mária-tisztelet egyházi jellegűvé változtatott.

1686-ban XI. Ince pápa Buda visszafoglalása alkalmából rendelte el, hogy a katolikus világ évente, augusztus 20-án emlékezzen meg Szent Istvánról. Ez az ünnep azonban 1771-ben a XIV. Kelemen pápa reformjának áldozata lett: az egyházfő csökkenteni kívánta az egyházi ünnepek számát, s többek között a Szent István nap ünnepelését is megszüntette. Ahhoz viszont hozzájárult, hogy Mária Terézia országos ünnepé minősítse Szent István napját, és Budára hozza a Szent Jobbot, ezzel fejezve ki, hogy a Habsburgok legitim magyar uralkodók. Mária Terézia elrendelte azt is, hogy augusztus 20-a ne csak egyházi, hanem állami ünnep is legyen. Augusztus 20-át ettől kezdve Bécsben és Budán egyaránt megülték. A XIX. század elejére az addigi István-képek mellé ily módon egy újabb is körvonalazódott: a Habsburgok patrónusáé. Mária Terézia 1764-ben alapította meg az egyik legrangosabb magyar kitüntetést, a Szent István-rendet, amely a második világháború végéig létezett.

Az ünnepet egészen az 1848/49-es forradalomig minden évben megtartották. Ezután azonban az 1860-as évekig szünet következett. Szent Istvánt a független magyar állam jelképeként tartották, így ünnepelését a Ferenc József vezette hatalom nem engedélyezte. Az ünnep újbóli megtartása már az enyhülés jele volt, s az 1867-es kiegyezés után megint a korábban megszokott módon emlékeztek meg az államalapítástól. Az

uralkodó 1891. évi XIII. törvénycikkben az ipari munkásság számára is munkaszüneti nappá nyilvánította augusztus 20-át, s egy 1895-ös belügyminisztériumi rendelet nyomán helyezték el először címeres zászlókat a középületeken ezen a napon.

A két világháború között újra a nemzeti érzelmek kerültek előtérbe. A trianoni békeszerződés kényszerű aláírása után az ünnep tartalma új jelentéssel bővült. Szent István alakja nemcsak a nemzeti függetlenséget, hanem a történelmi Magyarország egységét is szimbolizálta, így a király emléknapiján az ország ezeréves határainak visszaállítására, azaz a revíziós törekvésekre való igényre helyezték az állami ünnepségek hangsúlyát. Az 1938. évi székesfehérvári országgyűlés törvénybe iktatta Szent István emlékét és a nemzeti ünnepet.

Érdekes, hogy a második világháború után a hatalom ezt nem törölte el. Szent István király ünnepét 1946-ban és 1947-ben is megtartották. Később az 1947-es kékcédulás választások, majd az 1948-as fordulat nyomán kiépülő kommunista diktatúra veszélyesnek ítélte az ünnep egyszerre nemzeti és vallási tartalmát. A Rákosi Mátyás vezette rezsim mégsem tartotta célszerűnek az ünnep eltörlését. Ehelyett úgy döntöttek, hogy új tartalommal ruházzák fel. 1949-től augusztus 20-át az alkotmány és az új kenyér ünnepének nevezték, s az állami ünnepségek során ezeket az elemeket helyezték középpontba. A keresztény egyházakkal szembeni fellépés során a Szent Jobb-körmeneteket is betiltották, s 1989-ig nem kerülhetett sor a megrendezésére. Magát az ereklyét ezekben az évtizedekben a Szent István Bazilika páncéltárában őrizték.

A rendszerváltás után, 1991-ben az Országgyűlés a nemzeti ünnepek közül kiemelve állami ünnepé nyilvánította augusztus 20-át.

Kedves ünneplők!

A kenyér sokkal több egyszerű élelmi-szernél. A kenyér mögött ott van a földműves munkája, aki elveti a magot. Ott van az eső, a napsütés, az aratás fáradtsága, a molnár munkája és a pék tudása. Sok ember összefogásának eredményeként lesz belőle az a kenyér, amely nap mint nap családjaink asztalára kerül. Ezért vált a kenyér az élet, a munka, az összetartozás és a gondviselés jelképévé. Elődeink az aratás után, Szent István-napra sütötték az új búzából készült első kenyeret. Mivel új búzából sütni először augusztusban lehetett, ezért a hónapot az új kenyér havának is nevezik. Már az Ószövetségben, a mózesi törvények közt is szerepel, hogy az aratás ünnepe előtt, vagyis mielőtt hálaadót mutattak volna be Istennek az új búzából, senki nem süthetett abból kenye-

ret. Az új lisztből készült kenyér az ünnepi asztal ékessége. Nem véletlen, hogy elődeink az első kenyeret mindig hálával fogadták, így az augusztus 20-i ünnep kihagyhatatlan része a kenyéráldás. A hagyomány szerint a nemzeti színű szalaggal átkötött, frissen sült kenyeret először ünnepélyesen megszentelik, majd felszelelik, és végül szétosztják a jelenlévők között.

Tisztelt hölgyeim és uraim!

Ahogy az imént röviden felidéztem történelmünk nagyobb fejezeteit, látható, hogy az eltelt hosszú idő alatt az adott korszakok politikai érdekei különböző tartalommal töltötték meg nemzeti ünnepünket. Így lehet igaz valamennyi állítás, amit a beszédem elején mondtam. Ezen a napon egyszerre ünnepeljük Szent István királyt, Magyarország államalapítását, a ke-

resztény magyar állam megszületését, az új kenyeret és az Alkotmányunkat.

Mivel az ünnep történetének felidézése jó alkalmat ad végigtekinteni ezeréves történelmünkön, láthatjuk, hogy mindig azok az időszakok hozták a legtöbb eredményt, amikor a magyarok képesek voltak összefogni. Szent István emlékezete kötelez minket európaiságunkra. Mi vagyunk ennek az ezeréves történetnek a folytatói, és ez a történet csak Európában folytatódhat, csak rajtunk múlik, hogy gyermekeinknek milyen jövőt adunk tovább.

Kedves jelenlévők! Személyes megtisztetésnek érzem, hogy e jeles dátumot önökkel együtt ünnepelhetem. Kívánok önöknek méltóságteljes, boldog ünnepet!

Köszönöm, hogy meghallgattak.

Nagy Viktor
alpolgármester

Szemetelnek – büntetünk – szemetelnek

Mesterséges intelligenciával generált kép

Szomorú adatok az elmúlt időszakból. Illegális hulladékelhelyezés miatt a polgármesteri hivatal 18 eljárást indított, melyből 15 bírság kiszabásával végződött, három ügy pedig folyamatban van. Az eddig kiszabott bírságok összege 975 000 Ft.

Az önkormányzat munkatársai folyamatosan figyelik a térfigyelő kamerák felvételeit, és lehetőség szerint megkeresik és megbüntetik az illegális szemetelőket.

Ha a hulladék elhelyezése megtörténik (illegálisan), az elszállítás kötelezettsége a hulladék tulajdonosát (erre sok esetben nem derül fény) vagy korábbi birtokosát (ez sem sokszor derül ki) terheli. Ha ők nem teljesítik e kötelezettségüket, vagy személyük nem állapítható meg, akkor ez a kötelezettség az ingatlan használóját, illetve

tulajdonosát terheli. Ez közterület esetében – többnyire – a települési önkormányzat.

Minden évben több millió forintot fizet ki az önkormányzat az illegálisan elhelyezett hulladék eltakarítására. Ezt az összeget pedig az önkormányzat által befizetett adóforintokból fizetjük ki. Tehát önök fizetik ki az illegális szemetelők által lerakott hulladék eltakarításának díját.

Kérünk mindenkit, hogy az üveggyűjtő konténerekhez, a használatruhágyűjtőkhöz és az utcai szemetesek mellé ne tegyenek ki kommunális hulladékot. Amennyiben azt tapasztalják, hogy a konténerek tele vannak, melléjük ne rakjanak ki semmit, még jóhiszeműen sem, mert aki ezt teszi, ugyanúgy büntetést kap.

N. V.

Szelektív hulladék

A DTKH Nonprofit Kft. szeptemberben a szelektív hulladék begyűjtését az alábbiak szerint ütemezi:

Műanyag (PET és HDPE) és fém (üdítő- és sörösdoboz) elszállítása:

szeptember 7–11., szeptember 21–25.
október 5–9.

Papírhulladék elszállítása:

szeptember 7–11., október 5–9.

Zöldhulladék házhoz menő elszállítása:

szeptember 14–18. között
(a rendes hulladékszállítás napján)
szeptember 28. – október 2. között
(a rendes hulladékszállítás napján)
október 12–16. között
(a rendes hulladékszállítás napján)

Az ingatlanoknál keletkező falevél, fűnyesedék és gyom zsákolva, a szolgáltató által – gyűjtési alkalmanként – biztosított cserezsákban, a gallyak és ágak pedig kötegelve, legfeljebb 1 m hosszúságig és legfeljebb 5 cm átmérőig helyezhetők ki.

Megértésüket és együttműködésüket köszönjük.

Szigethalmi Polgármesteri Hivatal

Szigethalmi Híradó ingyenes önkormányzati havilap

www.szigethalom.hu

Felelős szerkesztő: Vereckei Zoltán • Felelős kiadó: Szigethalom Város Önkormányzata
Tördelés: West-Graph Kft. • Nyomda: Ex-Kop Nyomdaipari Bt. • ISSN: 3003 - 9983

Cikkek és hirdetések leadása: szigethalmihirado@gmail.com (a hirdetési összeg befizetése után!) A cikkek leadása nem jelenti azok feltétlen megjelenését.
A szerkesztő a cikkeket rövidítheti, szerkesztheti úgy, hogy azok tartalma ne változzon.)

Következő lapzárta: szeptember 22., megjelenés: október eleje.

Hirdetések megrendelése, befizetése: polgármesteri hivatal pénztára, Kossuth L. u. 10.

f/hello.szigethalom

VIII. Játszóteri Bolondozás

Idén rendhagyó módon, május 31-én rendeztük meg a VIII. Játszóteri Bolondozást.

Délután vidám gyerekek nevetése töltötte meg a játszóteret. A rendezvény a Négyszínvirág Óvoda kis táncosainak vidám bemutatójával kezdődött.

A gyerekek és családjaik 12 állomáson próbálhatták ki ügyességüket, és sok-sok vidám percet töltöttek együtt a játékos feladatok megoldása közben. Amikor a játék végén a gyerekek az ajándékokért érkeztek, megkérdeztük tőlük, melyik állomás tetszett nekik a legjobban. Kis gondolkodás után érkeztek is a válaszok: „Hát, mindegyik!”, „A fánkévés!”, „A vicces játékok!” – és még sorolhatnánk a lelkes élménybeszámolókat. Olyan jó volt látni az örömet az arcukon!

Közben csillámtetoválás, arcfestés és kézműves foglalkozások is várták a gyerekeket, ahol kipróbálhatták kez ügyességüket és kreativitásukat. Volt óriásbuborék, táncház, valamint a Csengettyű Bábcsoport előadásában a Csipkerózsika meséjét is megtekinthették kicsik és nagyok egyaránt.

Erdélyi Csilla interaktív mese-diszkójában együtt ropták a táncot a táncos lábú gyermekek és a felnőttek is.

A tombolasorsolást azonban mindenki már nagyon várta. Kíváncsi szemek figyelték egész délután a sok-sok tombolaajándékot, és mindenki reménykedett, hogy éppen azt az ajándékot nyeri meg, amit már kinézett magának.

A rendezvény végén mindenki vidáman indult haza. Többen is odajöttek hozzánk, és elmondták, hogy jövőre is szeretnének eljönni, és újra velünk tölteni ezt a vidám, közös családi délutánt.

Nagyon köszönjük, hogy ilyen sokan eljöttek!

Nagy öröm számunkra, hogy a rendezvény bevételéből egy szép, új Napocska kút is kialakításra kerülhetett.

Külön köszönet illeti valamennyi támogatónkat és segítőnket, akik nélkül ez a rendezvény nem jöhetett volna létre.

Köszönjük, hogy együtt tettük ilyen emlékezetessé ezt a napot!

Suhai-Réfi Tímea

A rendezvény segítői

Ágoston Lajos • Arnold Mária • Bagyinszki Kinga • Bálint Józsefné • Bartha Julianna • Bata Ilona • Bencze Gézné • Benkő Bence • Blum Gergő • Blum Zoltán • Bognár Györgyi • Cseke István • Csóka Adrián • Csókáné Boros Mónika • Domby-Tarjányi Csilla • Domin Katalin • Domokos Ilona • Domonkos Dóra • Domonkos István • Dr. Petyi Beáta • Fákai László • Faragó Tímea • Fejes János • Ferenczi Fanni • Fodor Istvánné • Fóri Edit • Frimanné Kovács Krisztina • Gábora István • Gutz Györgyné • Hardy László • Hardy-Csóka Gabriella • Hrandik Éva • Kancsár Ferencné • Kecskés Erika • Király Viktória • Kiss Mónika • Kok Gábor • Kok-Mermeze Krisztina • Koleszár Kata • Kopo Csapat állatvédő jogvédelmi egyesület • Körmeny Zsófia • Laufer Anikó • Lövey Zsuzsanna • Markó Tiborné • Marlyn Erika • Móricz Anikó • Nagy János • Nagy Roland • Nagy Viktor • Nagyné Kiss Katalin • Némethi Antalné • Nép Aranka • Niederkirchner Dániel • Ozimák Petra • Palatinus Richárd • Pántya István • Pántya Nimród • Papp Melinda • Perticsné Kácsor Andrea • Réfi Zoltán • Regényi Tiborné Aranka néni • Sárga Tagóvoda Néptánc csoport • Surányi Martin • Szabó Anna • Szász Lili • Szatmári Dominik • Szekszárdi István • Szigetalmi Polgárőrség • Sziklavári Sándor • Sziklavári

Sándorné • Szilágyiné Erzsike • Sztrapkó Norbert • Toldi Lília • Torhosi Józsefné • Tóth Ádám • Tóth Krisztina • Tóth Viktória • Tóth Zoltán • Tóthné Orosz Ida • Végh József • Veres Zoltán • Viczián Gabriella • Zele Ágnes

A rendezvény támogatói

Apostol Patika • Baba Mama Klub • Barackos Bull Darts Club • Blum Gergő, bizottsági tag • Blum Zoltán, képviselő • Csengettyű Bábcsoport • Csoki Praliné • Csomor Garden • Domby-Tarjányi Csilla • Domonkos István • Dr. Petyi Beáta, alpolgármester • Fákai László, polgármester úr • Faragó Tímea, ingatlanközvetítő • Fejes János, Kind Yeti Fotó • Feri Hentes • Food Euro pizzeria • Gomba Mánia • Halmi Társasjáték Klub • HDR-techne • Hegedűs Géza Városi Könyvtár • Helytörténeti Múzeum • Heni Virágsarok • Ízkirály • Játszóteri Fagyizó • Karám Vendéglő • Kardos Játék Dekor • Kecskés Erika • Kiss Viktória, képviselő • Kok Gábor • Kok-Mermeze Krisztina, képviselő • Körmeny Zsófia, képviselő • Mi Kis Büfénk • Muffin Családi Bölcsőde • Nagy Viktor, alpolgármester • Nebuló Közéleti Intézmény • Négyszínvirág óvoda • Nép Aranka • Nobilis Humán Szolgáltató Bölcsőde-Család- és Gyermekejéti Szolgálat • Összefogás Szigetalomért Egyesület • Pometkó Dávid, bizottsági tag • Solution SFX Kft. • Szabó Lorena Lulu • Szép ABC, Regényi Aranka • Sziget Garden • Szigetalmi Fotóstúdió • Szigetalmi Községi Pont • Szigetalmi TISZA • Szigetek, Kis-Duna és Kenguru • Szigetalom Város Önkormányzat • Színes Paletta Közhasznú Alapítvány • Sztrapkó Norbert, képviselő • Tükör ABC • Városi Szabadidőközpont és Placc • Végh Ágnes • Wolf Burger • Zöld Háló Egyesület

Augusztus 20-ai megemlékezés a SZENI-ben

Allamalapításunk nemzeti ünnepe kiemelt szerepet kap intézményünk életében is minden évben, és mint mindig, idén is színes programmal készültünk ellátottaink és a vendégek számára. Külön nagy örömet okozott mindenkinek számára, hogy ezt az ünnepet hozzátartozókkal együtt tölthetjük.

Az ünnepséget – megemlékezve a jeles napról, annak történelmi jelentőségéről – Fáki László polgármester úr nyitotta meg beszédével, melyet követően – az új kenyér ünnepéhez kapcsolódva – Nagy Viktor alpolgármester úr emlékeztetett mindannyi-

unkat arra, hogy mennyi fáradságos munka áll a „mindennapi kenyérünk” mögött. Időseink nagyokat bólogatva erősítették meg, hogy ezt elmondhatjuk mindenről az életünkben. Mindenért meg kell dolgozni, amit az asztalra leteszünk.

Régényi Tiborné Aranka – a Zöld Háló Egyesület elnöke – meglepetésünkre az ünnepség keretén belül adott át megtisztelő elismerést intézményünk részére, ugyanis a Virágos Pest megye hosszú évek óta sikeres pályázatsorozat keretében külön díjazásban részesítették intézményünket. Ez amelle, hogy végtelenül megtisztelő, ins-

piráló is az intézmény valamennyi ellátottja, lakója és dolgozója számára, hogy jövőre még szebbek, még virágosabbak legyünk.

A hagyományos új kenyér felvágását követően színvonalas műsorral tisztelt meg bennünket a Halásztelki Garabonciás Néptáncsoport. A hagyományőrző táncok, dalok egy pillanatra visszahozták a régi idők emlékét, mosolyt és elismerést csalva ellátottaink arcára. Az élményeket és a hangulatot csak fokozta a DanceLand TSE Gyermek Táncsoportjának csodálatos műsora.

Kiindulva az előzőekben nagy sikert aratott házi sütemény- és tortasütő versenyünkől, az ünnepséghez kapcsolva idén két kategóriában hirdettünk megmérettetést, kiterjesztve a hozzátartozókra is a pályázati lehetőséget. Az „Év fogyatékkal élő Szent István-napi kenyérének” és az „Év idősek nemzeti tortájának” versenye mozgatta meg közösségünket, amire szép számmal jelentkeztek hozzátartozók és kollégák egyaránt.

Ezúton is szeretnénk megköszönni intézményünk nevében a felajánlásokat, amelyek a rendezvény sikeréhez hozzájárultak, és reméljük, jövőre ugyanilyen családi légkörben tarthatjuk meg Magyarországi születésnapját.

Boldisné Gerbár Judit
szociális szakmai vezető

Felejthetetlen élmények Zánkán

Hat nap önfeledt szórakozás, sárkányhajózás, esti koncertek és életre szóló barátságok. Élményekkel gazdagon, fáradtan, de csodásan lebarnulva tért haza az a 34 tanuló és négy kísérő pedagógus, akik a Szigethalmi Széchenyi Iskolát képviselték az idei zánkai Erzsébet-táborban.

A kaland már az utazással kezdődött, hiszen egy hatalmas különvonattal vágtunk neki az útnak, amelyen további 900 tanulóval utaztunk együtt a magyar tenger felé. A hatnapos ott-tartózkodás idejére az időjárás is a kegyeibe fogadott minket, végig igazi, hamisítatlan nyári meleg kísérte a programokat.

A szigethalmi csapat a sötétkék altábor színeit erősítette. Az összetartozás érzése az esti altábori programokon, valamint a monumentális tábornyitó és táborzáró cere-

móniakon ért a tetőfokára. Ezeken a rendezvényeken a „Tesók” (a tábori animátorok) fergeteges, magával ragadó hangulatot teremtettek, így közel 3000 gyerek bulizott és énekelt együtt a hatalmas arénában. Az iskola diákjai a tábori karaokeesten is kitétek magukért, aktivitásukkal és lenyűgöző énektudásukkal kivívták a kísérők és diaktársak elismerését. Ráadásul tanulóink a különböző sportversenyeken is nagyszerűen szerepeltek, így többen büszkén, csillogó érmeikkel és oklevelekkel gazdagodva térhettek haza.

A zánkai napok szinte repültek a változatos és különleges programoknak köszönhetően. A gyerekekkel részt vettünk egy balatoni hajózáson, összemérték ügyességüket a különböző csapatépítő játékokon, valamint a kihívást jelentő akadálypályán. A legnagyobb kedvencek közé egyértelmű-

en a lábbal hajtós gokartozás és a ritmusos, látványos sárkányhajózás tartozott.

Természetesen a nyári hőségben a balatoni fürdőzés és a vízi játékok sem maradhattak el. Bár a tó vízszintje sajnos a megszokottnál alacsonyabb volt, ez egy cseppet sem szegte a gyerekek kedvét, és hatalmas csobbanásokkal hűsítették magukat. A napközbeni pörgést a szobákban töltött, éjszaka nyúló nagy beszélgetések és vidám bolondozások koronázták meg, amelyek még közelebb hozták egymáshoz a fiatalokat.

A hatodik nap végén, fáradtan, lebar-nulva, életre szóló élményekkel, új barátságokkal gazdagodva érkezünk mindannyian haza. Ez a hat zánkai nap bizonyára sokáig emlékezetes marad minden résztvevő számára.

Ember Borbála
kísérő pedagógus

Röplabdásaink a magyar tengernél jártak

A Széchenyi iskola 20 tanulója a Batthyány Kázmér Gimnázium Diákspor Egyesület szervezésében július 13–17. között Balatonszemesen táboroztunk. A tábor célja a gyerekek kikapcso-

lódása, a mozgásra való motiválás, a röplabda beépítése a mindennapokba, valamint az egyesület csapatainak közösségé-kovácsolása volt.

A reggeleket futással indítottuk, majd

minden nap röplabdaedzéseken, balatoni strandoláson, valamint változatos napközbeni és esti programokon vettek részt a gyerekek.

Nap mint nap láttunk 39 korán kelő, futni vágyó vagy éppen önfeledten karaokézó, a vb-elődöntőn közösen szurkoló, nyitott, érdeklődő táborozót. Öröm volt nézni őket.

A szobák pontversenyben vettek részt, ahol a szobatisztaságért, a feladatokban elért sikerekért, és további különböző tevékenységekért is pontokat gyűjthettek. A pontverseny győzteseit az utolsó este ajándékkal jutalmaztuk.

Sikerült egy tartalmas, élményekben és mozgásban gazdag hetet eltöltenünk a magyar tengernél. A gyerekek lelkesedése és aktivitása miatt őszintén remélem, hogy jövőre is sikerül ezt megismételniük!

Pupcsik Attila
testnevelő

Élményekben gazdag volt a focitábor

Július elején két turnusban ismét már hagyományos napközis rendszerű focitábort tartottunk. A jellemzően 8-12 évesek részvételével lezajlott turnusok lehetőséget biztosítottak a sportolók részére a kikapcsolódásra, szórakozásra, valamint a sportágspecifikus felkészülésre.

Az ötnapos programok keretében a reggelit követően labdás technikai és ügyességi feladatokat végeztek a diákok. Az ebéd után filmnézéssel, mérkőzéselemzéssel, majd délutáni tizenegyes párbajjal és természetesen az elmaradhatatlan körmerkőzésekkel folytatódtak a programok. Csütörtökön a tanult technikai, taktikai ele-

meiről, valamint mentális felkészültségükről adhattak tanúbizonyságot a gyerekek körmerkőzéses labdarúgó kupa keretében. A tábor mindkét alkalommal – a diákok örömeire – a ráckevei Aqualand élményszobában zártuk. Az idei tábor legjelentősebb eredményei a sport és a szabályos játék iránti elkötelezettség erősítése, az állóképesség fejlesztésén túl a társas kapcsolatok és szociális készségek fejlődése, valamint új barátságok, közösségek kialakulása.

Eredményekben és élményekben gazdag táborokat zártunk.

Czeplédi Sándor
testnevelő

Bonnyán táboroztunk

Július 6-án sok apró gyerek izgatottan készülődött a várt táborozásra. A kis csapat busszal indult Kelenföldre, ahonnan vonattal utaztak tovább. A kétórás utat játékokkal, beszélgetéssel tették izgalmassá. Szántódon autók várták a csoportot. Innen mentek a táborhelyre.

A megérkezés után mindenki elfoglalta a szobáját, majd felfedezte a tábor területét.

Az ebéd elfogyasztása után ismertettük a tábori szabályokat. Ezután csendes pihenő következett. Délután megalakultak a csapatok, és megkapták az első feladatukat. Este ismerkedős játékokkal dobtuk fel a hangulatot. Kinyitott Ili néni „Mesekuckója”. A fáradt gyereksereg hamar elaludt.

A következő napokon megkezdődött a kézműves munka, előkerültek a játékok, a csapatok bemutatkoztak, volt tánctanulás, este pedig zene és tánc. Az egyik napon korai keléssel irány a kaposvári strand, az egész napot ott töltöttük. A következő nap is érdekesen kezdődött. Kis eső, majd elkezdődhetett az akadályverseny. Utolsó feladatként a csapatok a kihúzott feladatot a konyhában végezték el, ugyanis szendvicset, kókuszgolyót kellett készíteniük az egész tábor részére. Nagyon ügyesen dolgoztak. A finomságok hamar elfogytak az asztalról. Az este is izgalmasan folytatódott, mert néhány vámpír érkezett hozzánk. Az UV lámpák fényében a világító testfestékek nagy örömet okoztak.

A sportjátékok után a gyerekek megtanulták a napkorongfonást. A harmadik csapat az ebédhez készítette a kihúzott feladatát, a salátát. Ebéd után készülődés az igali strandra, ahol zárásig pancsolhat-

tunk. Este szalonnát sütöttünk, és énekléssel, majd meseolvasással zártuk a napot.

Ennyi program és izgalom után hamar érkezett az utolsó tábori nap. A csapatok a helyi játszótérre, focipályára mentek, majd a táborzárásra készülődtek. A felnőttek elkészítették az ajándéksomagokat, amit a táborozók örömmel fogadtak. A vacsora után a gyerekek összekészítették a börröndjeiket, és a sötétedés után kezdődhetett a bátorságpróba.

A sok izgalom után gyorsan csendes lett a tábor.

A jó hangulat nem lett volna jó segítők nélkül. Köszönet illeti Gabnai Norbit, aki a csomagok szállításában segített, Brunka-

la Ferit, aki a finom süteményeket küldte és a konyhatündérek, akik a finom ételeket készítették: Gondáné Ágit, Gabnainé Jutkát és Magyarai Brigitt. A taxisunkat, Hujber Krisztiánt, valamint nem utolsó sorban kreatív csapatunkat: Domokos Ilit, Mermeze Klárit, Toldi Lidit, az új sofőrünket.

Öt középiskolás is sokat tett a sikeres táborért: Szász Lili, Németh Iza, Fekete Noel, Fekete Odin és Szeri Martin. Köszönjük a szülőknek, hogy bíztak bennünk, és a gyermekeiket elengedték velünk erre a kalandra!

Markó Tiborné
táborszervező pedagógus

Jubilált a SZUFLA

Több mint ötszáz résztvevő a fesztiválon – Rekordösszeg adományozásra

(Folytatás az 1. oldalról)

A versenyprogram reggel 8 órakor kezdődött az 52 kilométeres „királykategória”, valamint a váltó rajtjával. A jubileumi évben az 52 kilométeres versenyszám pénzdíjas volt: az első helyezett 100 000 forint, a második 60 000 forint, a harmadik pedig 40 000 forint pénzjutalomban részesült.

8:45-kor az óvodások és az első–második osztályos gyermekek programja következett. A legfiatalabb résztvevőknek Marlin Erika tartott közös bemelegítést, majd 9 órakor közel száz ifjú reménység vágott neki az 520 méteres távnak.

9:45-kor Banga Eszter vezette a közös bemelegítést, amelyet a délelőtti folyamán még két alkalommal megismételt.

Ezt követően sorra indultak a további versenyszámok: 10 órakor a 21 kilométeres, 10:15-kor a 15 kilométeres, majd 10:30-kor a legnépszerűbb, 5 kilométeres táv mezőnye rajtolt el. A rajtok sorát 10:35-kor a gyaloglás zárta.

A Tököli parkerdőben kialakított útvonalon két frissítőpont várta a sportolókat, ahol minden rendelkezésre állt, amire a tá-

vok teljesítése közben szükségük lehetett. A futók felfrissülését emellett párapap is segítette.

Miközben a versenyzők a kilométereket gyűjtötték, a versenyközpontban is nagyüzem zajlott: öt üstben főtt a paprikás

krumpli, hús palacsintasütőn készültek a palacsinták.

A célba érkező, megfáradt sportembereket paprikás krumpli házi kenyérrel és kovászos uborkával, frissen sült palacsinta, valamint hűtött görögdinnye várta.

A nap folyamán számos nagyszerű sporteredmény született. A rendezvény támogatóinak köszönhetően a legeredményesebb versenyzők értékes nyereményeket vehettek át.

Az évforduló alkalmából a nevezők értékes jubileumi rajtcsomagokat vehettek át, amelyek külön emléket jelentettek nekik.

A jubileumi rendezvény ugyanakkor nem csupán a megtett kilométerekről, az időeredményekről és a helyezésekről szólt. A közös sportolás, a jó hangulat és az együtt töltött idő legalább olyan fontos részét jelentette a rendezvénynek.

A több mint ötszáz résztvevőt megmozgató esemény méltó módon ünnepelte a huszadik évfordulót. Futók, gyaloglók, gyermekek, családok, segítők és szurkolók együtt tették emlékezetessé a napot.

A chip letéti díját a résztvevők felajánlhatták a Szigethalom Egyesített Népjóléti Intézmény nappali ellátása számára, amire rekordösszeget, 525 500 forintot sikerült gyűjteni.

A SZUFLA jövőre is nagy szeretettel vár mindenkit, aki futni, gyalogolni vagy egyszerűen csak egy jó hangulatú közösségi sportesemény részese lenni szeretne.

Sztrapkó Norbert
elnök

Fotó: Lugosi Gyula

Támogatók

Access Bars, Alföldi Papír, AnKaságok, AromaVarázs, Auchan Szigetszentmiklós, Banga Eszter, Barnuczné Kenessey Szilvia, Bapula Kft, BesT design Kft, Blum Zoltán, Boldog Büfé, Bringa Bár és Pizzeria, Családi Vadaspark, Csengettyű Bábcsoport, Csoki Praliné, dm Árkád, dm Dunaharaszti Némedi út, Domonkos Dóra, Domonkos István, Dr Petyi Beáta Szigethalom alpolgármester, Dream Szikvíz, DRNK81, Dunapack Zrt., ECO Family Tököl, Elohim Kft, Épület-Gyógyász Kft, Euroteam Kft, Fáki László Polgármester, FCB Hungary Zrt, Fehér Gém Üdülő, Fisher Ibolya, Fisher Ilona, FONI – Szigethalom Egyesített Népjóléti Intézmény, Frisch Tartósító Kft, Gere Pékség Szigethalom, Halmi Társasjáték Klub, Heni virágssarok, Henkel Magyarország Kft, Herbalife, Jónás Ágnes – Test és lélek, Karám Vendéglő, Kati Moments, Kisduna Szerelvénny Kft., Kiskifli Pékség és Bistró, Kleineizel Mátyásné, Kok-Mermeze Krisztina, Községi Pont Szigethalom, Lang Mónika Avon koordinátor, Légvárhalm, Muffin Családi bölcsőde Szigethalom, Nagy Andrea masször, Nagy Viktor Szigethalom alpolgármester, Nebuló Közéletképzési Intézmény, Négyszínvirág Óvoda, Nobilis Humán Szolgáltató, Olasz fagyizó és kávézó, Olasz László, Összefogás Szigethalomért Egyesület, Ötye klub, Papp Melinda, Parsa Beauty Trading Kft, Pilisi Parkerdő Zrt Tóth Péter, Placc Szigethalom, Plesz Krisztina és Ilisz Csaba, Rácz Andrea, Sarokház Cukrászda, Simon-Berke Tímea, Slimen Marcell, Suhai-Réfi Tímea képviselő, Surányi Martin, Szarvasi Mozzarella, Szép ABC, Sziget Játsszoház, Szigethalmi Fotó Klub, Szigethalmi TE, Szigethalom Önkormányzata, Szigethalom Polgárőrség, Takács Éva író, Tandem Plussz Kft, Toyota Reál-szisztéma Kft, Török Ilona, Tükör ABC, UFÓ SE, Újház Centrum Tököl, Városi Szabadidő Központ Szigethalom, VÉD-GÁT Vagyonvédelmi Szolgáltató Kft., Veres Dávid, Veres Kristóf, Vitáris László, Wolf Burger és Sörkert.

Photo by
Gyula Lugosi

Amikor a játék életet ment

Összefogott Szigethalom az állatokért – Közösségépítés és támogatás

Augusztus 16. a hontalan állatok világnapja. Idén Szigethalmon ezen a napon nemcsak beszélünk arról, hogy mennyi négylábú vár segítségre, hanem közösen tettünk is értük. **A Játsszunk együtt az állatokért!** jótékonysági délután igazi főszereplői ezúttal a mentett kutyák és cicák voltak. Azok, akiknek történetét a látogatók a játékokon és küldetéseken keresztül ismerhették meg, és akikért ezen a délutánon egy egész közösség játszott, segített és fogott össze.

Az esemény ötlete egyszerű gondolatból indult: szeretnénk volna egy olyan napot, ahol a segítségnyújtás nem pusztán az adományozásról szól, hanem közös élménnyé válik és játék közben egy kicsit mi is állatmentővé válhatunk.

A délután során a gyerekeket és családokat számos program várta, de számunkra különösen fontos volt, hogy a szórakozás mellett az állatvédelem és a felelős állattartás üzenete is megjelenjen.

Ezért született meg az **állatmentő küldetésfüzet**, amelynek állomásait valódi mentett, gazdikereső kutyák és cicák történetei ihlették.

Loki, a hatalmas mozgásigényű husky az akadálypályához hívta segítségül a gyerekeket. Rock és Hannibál történetén keresztül a dartsállomáson az állatokra leselkedő veszélyeket kellett „legyőzni”. A balesetéből felépült, kíváncsi Málna egy kutyás kvízzel várta a résztvevőket, míg Majos szimatpróbáján különböző illatokat kellett felismerni. Az ötödik küldetés Cecilica és Leo kutyus segítségével a **gazdikereső falhoz** vezetett. Itt már nem a játék volt a legfontosabb, hanem az, hogy néhány percre megálljunk, elolvassuk a mentett állatok történeteit, és meglássuk az egyes nevek és fényképek mögött azokat az életkezt, melyeknél egy felelős döntés, egy ideiglenes befogadó vagy egy végleges gazdi mindent megváltoztathat.

A küldetések mellett társasjátékok, sakk, társasjáték tervezés, ügyességi és családi programok gondoskodtak arról, hogy ezen a délutánon minden korosztály találjon magának elfoglaltságot. Az **ACE Kutyasuli** bemutatója és a felelős állattartásról szóló előadás pedig arra is emlékeztetett bennünket, hogy az állatszeretet ön-

magában még nem elég: egy állat befogadása hosszú évekre szóló felelősség és elköteleződés.

A rengeteg felajánlásnak és minden egyes megvásárolt jegynek köszönhetően végül **több mint 400 000 forint értékben készpénzt és állateledelt sikerült összegyűjtenünk Nagyapáti-Lénárt Andrea mentett állatainak támogatására.** Emögött pedig nem egyetlen nagy adomány áll. Sok-sok ember kisebb-nagyobb hozzájárulása, egy megvásárolt belépő vagy egy zacskó kutyatáp, egy doboz macskaeledel, és az a döntés, hogy ezen a vasárnap délutánon együtt teszünk valami jót.

Egy ekkora rendezvény nem valósulhatna meg azok nélkül, akik idejükkal, munkájukkal, programjaikkal, felajánlásaikkal, eszközökkel vagy anyagi támogatással álltak mellénk. Mindannyiuknak köszönjük, hogy igent mondtak, amikor segítséget kértünk.

Köszönjük a Barackos Bull Darts Klubnak, a Szigethalmi Nyugdíjasok Baráti Klubjának, Tarjányi Csillának, Domin Katalinnak, Kis Miklósnak és Csányi Evelinnek, hogy állomásként részt vettek a küldetések profi megvalósításában. Köszönjük mindazoknak, akik programokkal segítették a rendezvényt, különösen Virágh Antalnak és az ACE Kutyasulinak, a Sakk klubnak, a Léleköröm klubnak, Berger Barbinak (lovaglás), Szűcs Bencének és a Manóparknak, Fejes Jánosnak és Faragó Tímeának (fotósarok), Ferenczi Tímeának (könyvek), Molnár Katalinnak és családjának (ugrálóvár), Damak-Farkas Ágnesnek és családjának (regisztrációs pont), Pruzsina Katának és Sárának, Gyüre Boglárkának (lufihajtogatás), Hujber Csengének (henna), Tóth Lilinek (arculattervezés, grafikai munka) Marlin Erikának (arcfestés, bábszínház), Gabnai-Langó Diának (csillámtetoválás, hajfónás, bábszínház), Harangozó Fanninak (kézműves sarok), Vértés Mihálynak (műsorvezető), Győri Dávidnak (fotós), és Surányi Martinnak (videós).

Köszönjük az adományokat és támogatói ajándékokat az Összefogás Szigethalomért Egyesületnek: Fáki László polgármester úrnak, dr. Petyi Beáta alpolgármester asszonynak, Suhai-Réfi Tímeának, Kok-Mermeze Krisztinának és Kok Gábornak, a Kis-Duna Tisza Szigetnek és a

Kenguru Tisza Szigetnek: Pavolek Ildikónak, Angyal-Széles Hellának, Reigler Melindának, valamint Perticsné Kácsor Andrea országgyűlési képviselő asszonynak. Köszönjük az adományokat Németh Leilának és családjának, valamint Megyei-Burlák Zsófiának és családjának, Nép Arának és a Szigethalom Közösségi Pontnak, Orosz Adriennek és családjának, Tarjányi Csillának, Kacsora Viktóriának, valamint Jákli-Tapodi Rozi kozmetikusnak és ügyfélkörének. Kiemelten köszönjük a Lili NET Kft-nek a rendezvény anyagi támogatását, valamint a Gym Fizz Tököl csapatának, a Krém-mester.hu-nak és Menyhárt Tibornak a szuper ajándékfelajánlásokat. Köszönjük a rendezvényen nyújtott aktív segítséget és a felajánlásokat Mayer Róbertnek és Mayer-Cserepes Vandának, Lénárd Ákosnak és családjának, Zsidákovits Dávidnak és családjának, Sztrapkó Barnának, Várkonyi Károlynak és Juhász Bencének.

Külön köszönjük Nagyapáti-Lénárt Andreának, hogy aktívan részt vett a küldetések és a mentett állatok történeteinek összehangolásában, és mindenekelőtt azt a fáradhatatlan önkéntes munkát, amelyet nap mint nap végez városunk kiszolgáltató, segítségre szoruló állataiért. Köszönjük továbbá minden önkéntesnek, segítőnek és klubtagnak, aki már az előkészületek során, majd a rendezvény napján dolgozott azért, hogy minden a helyére kerüljön.

Köszönjük mindenkinek, aki eljött. Annak is, aki játszott, annak, aki tápot hozott, aki önkéntesként dolgozott, aki felajánlott valamit, aki megosztotta a rendezvény hírét – és annak is, aki csak néhány percre megállt a gazdikereső fal előtt.

A „**Játsszunk együtt az állatokért!**” számkra bebizonyította, hogy a játék jóval több lehet egyszerű szórakozásnál. Össze hozhat embereket, közösséget építhet, tanulhat – és néha még életkezt is megváltoztathat.

Augusztus 16-án együtt játszottunk az állatokért, és Szigethalom újra megmutatta, milyen sokat ér, amikor sok kicsi segítség összeadódik.

*Halmi Társasjáték Klub
és Csengettyű Bábcsoport*

OTT Őszi országos túlélő találkozó

Háláadó nap - Együtt, Egyéért!

Szigethalom, Placc
2026. szeptember 19. 9:00-22:00

PROGRAM

Gyülekezés 9:00 órától. Kézműves kipakolás 10:00 óráig.
 Műsorközlő: Orosz Adrienn

10:00 Ünnepeles megnyitó

10:15 Polovics Zoltán bemutatja a Túlélők Egyesületet

10:25 Nagy-Szilvás Kincső két népdalt énekel

Felnőttmesék Hegedűs Kolos elmondásában, **a szünetekben:**

1. A csikorgó ágy és az elnémult falu, 2. A kovács mágikus parazsa, 3. A tiszteletes elcserélt nadrágja, 4. A mézesbödön titka, 5. A molnárné lisztes szoknya

10:40 Balázs Gergely lélekhegedű - hegedűművész

11:10 Hegedűs Kolos Ősten kardja címmel mond mesét a gyerekek bevonásával

11:50 szigethalmi versmondók

12:00-14:00 Ebédszünet felnőttmese-hallgatás: Hegedűs Kolos mesél a felnőtteknek.

14:00 Király Tibor nagy sikerű rockoperákból ad elő, többek között Vazul vére, Hazám felől Hazám felé, Magyarok Fénye, stb.

15:00 Tóth Dávid és Lengyel Judit a Nógrád Operett Társulat művészei operett dalokat énekelnek

15:40 Csengettyű bábcsoport előadása

16:10 Zabari Bazsarózsa Dalkör

16:40 Csáky testvérek: Kirándulás harmonikaszóval

17:10 szigethalmi Táncház néptáncosainak a bemutatója

Szünetekben: szigethalmi versmondók

18:00 Igaz Fény zenekar saját szerzeményű hazafias és történelmi rock improvizációkat játszik

Délután Ijászat, a Szent Sebestyén Ijász Alapítvány közreműködésével

20:00-22:00 Táncház a szigethalmi néptáncosokkal, néptánctanulással, a Csáky testvérpár zenéjére.

A műsorváltozás jogát fenntartjuk.

Információ: esemenyek.tulelok@gmail.com, +36702749891

www.t-u-l-e-l-o-k-kozossege.hu, Túlélők Facebook közösség

**SZÁLLÁSLEHETŐSÉG VAN
 A TÁVOLRÓL ÉRKEZŐKNEK.**

**ÉTKEZÉSI LEHETŐSÉG
 HELYBEN**

**SZERETETTEL VÁRJUK
 A KÉZMŰVESEKET
 A HELYSZÍNRE VÁSÁRFIÁVAL.**

**A JÓ ÜGY SÁFJE
 BOKOR MIKLÓS FŐZ
 BABGULYÁST**

Könyvtári hírek

Katalógusunk elérhető a honlapunkon (www.hgvk.hu) keresztül.

Programjaink:

- 8-án, kedden 17 órakor Hidvégi Judit szakrális festő kiállításának megnyitója
- 12-én, szombaton 10 órakor Varró Dani költő-simogató interaktív műsora (Belépőjegy: 1000 Ft/fő)
- 17-én, csütörtökön 13 és 17 óra között: Látásvizsgálat

- 17-én, csütörtökön 16.30-kor: Válás, szakítás, párkapcsolati krízisfeldolgozó csoport Németh Márta vezetésével
- 19-én, szombaton 10 órakor Kisbogar Zeneovi
- 24-én, csütörtökön 15-17.30 óra között 3D Workshop
- 26-án, szombaton 10 órakor Mesekuckó (Vityilló síkbáb előadás) (Belépőjegy: 500 Ft/gyermek)

Péntekenként 10 órakor Kisbogar (zenés foglalkozás)

Kiállítások:

- Hidvégi Judit szakrális festő kiállítása (szeptember 8-tól szeptember 25-ig)
- Diana-kiállítás Lukács Jánosné gyűjteményéből
- „Keresztzemes minták időben és térben” – dr. Bokor Péterné alkotásai (állandó)

A könyvtár szeptembertől keddtől szombatig látogatható!

Nyitvatartás: kedd és csütörtök: 10-18, szerda és péntek: 8-16, szombat: 9-13.

Mesekuckó

Vityilló síkbáb előadás

Szeretettel várunk kicsiket és nagyokat egy vidám délelőttre!
Síkbáb előadás és kreatív foglalkozásra.

2026. szeptember 26. (szombat) 10:00

Helyszín: Sziget Híradó Hegedűs Géza Városi Könyvtár

BELÉPŐJEGY Belépőjegy: 500 Ft/gyermek.
Elővételben megvásárolható a könyvtár nyitvatartási idejében. A jegyek korlátozott számban érhetőek el!

Elérhetőség:
Tel.: 06-24/514-810
E-mail: sziget.hirado@gmail.com

Szervező: Marlin Erika

Hegedűs Géza Városi Könyvtár
SZIGETHÁLÓM

Varró Dani

költő-símogató
interaktív műsora
gyerekeknek és felnőtteknek

2026.09.12. 10:00 (szombat)

Belépőjegy ára 1000 Ft/fő

Elérhetőség:
Tel.: 06-24/514-810
E-mail: sziget.hirado@gmail.com

Helyszín:
a Hegedűs Géza Városi Könyvtár

2026. SZEPTEMBER 17. CSÜTÖRTÖK

16:30-tól

Sziget Híradó a Hegedűs Géza Városi Könyvtárban

VÁLÁS, SZAKÍTÁS, PÁRKAPCSOLATI KRÍZISFELDOLGOZÓ csoport

10 ALKALMAS CSOPORT
A 2. alkalomig lehet csatlakozni, utána zárt lesz a csoport.

ZÁRT CSOPORT
Minimum 4 fővel, maximum 8 fővel indul.

IDŐTARTAM
1 alkalom: 80 perc

RÉSZVÉTELI DÍJ
Első alkalom: 1.000 Ft
Utána: 8.000 Ft / alkalom

CSOPORTVEZETŐ:
Németh Márta
Gyásztanácsadó, krízisfeldolgozó szakember

JELENTKEZNI A
szarnyvirag@gmail.com
CÍMEN LEHET.

www.szarnyvirag.hu

Nem vagy egyedül.
A veszteségből is születni kezdhet.

TÚL AZ ÓPERENCIÁN

HIDVÉGI JUDIT
SZAKRÁLIS FESTŐ
KIÁLLÍTÁSA

MEGNYITÓ:
2026.09.08. 17.00

SZIGETHÁLMI HEGEDŰS GÉZA
VÁROSI KÖNYVTÁR

SZIGETHÁLÓM, JÓZSEF ÁTILA U. 59.

Mohács 500 – Egy vereség új megvilágításban

Ötszáz év telt el azóta, hogy 1526. augusztus 29-én a magyar királyság seregei Mohács síkján megütköztek I. Szulejmán többszörös túlerőben lévő oszmán hadseregével. A néhány óra alatt eldőlt ütközet nemcsak egy hadsereg veresége volt: elesett az ország katonai és politikai vezetésének jelentős része, és életét veszítette II. Lajos király is. Az újabb kutatások azonban árnyalják eddigi tudásunkat a magyar történelem egyik legnagyobb tragédiájáról.

A mohácsi tömegsírok újabb antropológiai vizsgálatai ma már nem egyszerűen „névtelen áldozatokról” beszélnek: a csontokon talált sérülések, az életkor és a nem meghatározása, valamint a genetikai és egyéb vizsgálatok egyre részletesebb képet adnak a csatában elesettekről: kivégzettek és harcban elesett hőseink, valamint civil kísérők egyaránt lehetnek a tömegsírokban.

Az utóbbi évek kutatásai egy másik régi toposzt is megkérdőjeleznek: hogy a magyar hadvezetés fejtellenül, terv nélkül rohant volna neki a török túlerőnek. Több kutató szerint a csatátér kiválasztása sem volt véletlen. A mohácsi térség egyszerre bizto-

sított kapcsolatot a Duna felől érkező utánpótlással, miközben a környék mocsaras területe és az ártér természetes akadályokat jelentett, amelyek korlátozták az oszmán sereg oldalirányú mozgását. Ez lehetőséget teremthetett arra, hogy a jóval kisebb magyar haderő ne egyszerre kerüljön szembe a teljes török sereggel, amelynek megérkezése a csatátérre egyébként is hosszas, több lépcsős folyamat volt.

A felvonulás új értelmezése szintén árnyalja a korábbi képet. Az áprilisi országgyűlésen – amikor már a Magyar Királyság értesült a várható támadásról – július 2-át jelölték ki a tolnai gyülekező időpontjául. A magyar sereg azonban nagyon lassan gyűlt össze, ezért II. Lajos csak július 20-án tudott elindulni Budáról, s a külföldi pénzügyi és katonai támogatások is csak részben értek ide időben. Ezzel magyarázható az is, hogy a magyar erők sem a Szávánál, sem a Drávánál nem tudták gátolni a török sereg átkelését, amivel időt nyerhettek volna a hadseregszervezéshez.

A kutatók rekonstrukciója szerint a csata előtt többféle katonai elképzelés volt, amelyben a szekérvárban történő védekezés is szerepelt. Ez azonban akkor fordult

meg, amikor 29-én a ruméliai hadtest részben már levonult a csatátérrel (miközben az anatóliai hadtest még nem volt a helyszínen), hogy táborot verjen, s Tomori ezt felismerve javasolt támadást, ami kezdetben sikeresnek bizonyult: a ruméliai csapatokat visszaszorították, ám a magyarok szerencsétlenségére az oszmán centrum janicsárjai és tüzérsége, amely a ruméliai hadtest mögött helyezkedett el és még fegyverben volt, megállította a rohamot. A küzdelemben eltelt idő pedig ahhoz is elég volt, hogy az anatóliai hadtest is elérje a helyszínt és támadásba lendüljön, s így már akadálytalanul érvényesülhetett a török túlerő.

Ötszáz év múltán ezért Mohács emlékezete nem csupán a vereségről szól. Az elesett hősök előtt tisztelegve egy olyan történelmi eseményt próbálunk megérteni, amelyben bátorság, helytállás, kényszerű döntések, emberi hibák és a korabeli Európa erőviszonyai egyaránt szerepet játszottak.

A legújabb kutatások pedig arra figyelmeztetnek: Mohács története sem olyan egyszerű, mint ahogyan évszázadokon át elmeséltük.

SZIGET ZÁRSZERVIZ

Ajtózárok, ablakvasalatok, erkélyajtók szakszerű javítása. Cseréje olcsón, garanciával!

06-70-701-78-43

Javítás vagy csere esetén a kiszállítás ingyenes!
www.szigetzarszerviz.hu

MEGOLDÁS SZERVIZ és ALKATRÉSZBOLT

LAKÁSÁN: mosógép, bojler, hűtő, tűzhely, mosogatógép, stb.,
nagygépek javítása

ÜZLETÜNKBEN: mikró, porszívó és más kiségek javítása

ALKATRÉSZ CSERÉJÉNél 1 ÉV GARANCIA!

JAVÍTÁS ESETÉN A KISZÁLLÁS INGYENES!

Dunaharaszti, Bezerédi u. 58 – Somogyvári u. sarok.

Telefon: 06-24/460-490

Szszmiklós, Tököli u. 33. – Bajcsy-Zs. u. sarok. Telefon: 06-24/441-123

Budapest, Pesterzsébet XX., Mártírok útja 218. – Temesvár u. sarok.

Telefon: 06-1-285-3488, 06-30-950-1717. Nyitva tartás: H – P: 8.00-16.00

Minőségi szolgáltatás, elérhető áron, már 35 éve!

www.megoldasszerviz.hu

Ami utánunk marad

Az idő múlásával egyre többet értünk meg abból, amit gyerekként még természetesnek vettünk. Egy nagyszülő jelenléte, egy otthon, egy mozdulat, egy mondat - olyan dolgok, amelyek akkor talán észrevétlenül adtak biztonságot, később azonban az emlékeink legfontosabb részeivé válnak.

Az idősök világnapján egy családtörténet részleteivel köszöntjük őket, amelyek egy diófáról, egy nagyapáról, egy nagymamáról szólnak, és arról, mi az, ami egy emberből akkor is velünk marad, amikor ő már nincs mellettünk.

Vásárhelyi Nagy Mária írása.

A diófa alatt

A diófa alatt mindig volt egy hely, ahol meg lehetett állni. Nemcsak megpihenni, hanem megérkezni. A nagyapám ott ült le, háttal a törzsnek, becsukta a szemét, és mintha a fa nemcsak árnyékot adott volna, hanem időt is. Körülötte lelassult a világ, a hangok tompábbak lettek, a mozdulatok elvesztették a sietségüket.

Ha ma erre a diófára gondolok, egy ismerős, édeskés íz jelenik meg a számban, és vele együtt minden, amit ott megéltem. Nem egyetlen emlék jön elő, hanem egy folytonos jelenlét. Életem meghatározó évei.

Apa nélkül kezdtem az életemet, de nem hiányban. Egy udvarban éltünk, unokatestvérek, nagybátyák, nagyszülők. Állandó jövés-menés volt, gyerekhangok, lépések, nevetések, mégis volt benne valami biztos és változatlan. Mintha az udvarnak saját ritmusa lett volna.

A nagyapámat rajongásig szerettem, de nem a szavai miatt. Nem magyarázott, nem tanított látványosan. Egyszerűen ott volt. Ahogy ült a diófa alatt, úgy éreztem, semmi rossz nem történhet. Nem azért, mert meg tudta volna akadályozni, hanem mert mellette minden a helyére került.

A diófa alatt tanultam meg, hogy a biztonság nem hangos. A nagyapám jelenléte olyan volt, mint egy régi falióra ketyegése a másik szobában – amit aztán nagyobb koromban szét is kaptam, mert idegesített. Nem figyelsz rá tudatosan, de ha elhallgat, azonnal tudod, hogy valami nincs rendben.

Gyerekként, amikor csak tehettem, leültem mellé a földre, a lehullott levelek közé. Sokszor nem kérdezett, én is hallgattam. Néha azt hittem, alszik, máskor azt, hogy figyel valamit, amit én még nem lá-

tok. Később jöttem rá, hogy a diófa alatt nem kifelé nézett, hanem befelé, és valahogy engem is magával vitt oda.

Abban az udvarban valahogy minden mozdulatban benne volt valami hallgatólagos tudás. A reggeli kapunyitásban, a vödörök csörgésében, a délutáni árnyékok hosszában. A diófa pedig mindezt megjegyezte. Úgy állt ott, mintha emlékezne helyettünk is.

Most, amikor visszagondolok erre, úgy érzem, nem én emlékszem rájuk, hanem ők hívnak vissza magukhoz.

Talán ezek az első igazi éles emlékeim az életemből.

Nagyapám minden unokáját rajongva szerette, mégis mindannyian abban a titkos hitben éltünk, hogy talán éppen mi vagyunk a kedvencei. Ebben volt valami különös tehetsége, elhitette mindannyiunkkal. Nem szavakkal, nem kivételezéssel, azzal az egyforma, mégis személyes figyelemmel, amiből mindenkinek jutott.

Amikor munkából fáradtan belépett a kapun, aki már járni tudott, futott elé. A táskájában mindig lapult valami apró meglepetés, egy darab csokoládé, egy alma vagy csak a maradék uzsonnája. Nekünk mindez maga volt a manna. Nem az számított, mi az, hanem hogy tőle jön.

Akkortájt még nem tudtam, hogy azon a ritkán lakott vidéken, Szigetszentmiklóson és a környező településeken milyen tisztelet övezte. Nem értettem a tekinteteket, a félbeszakadó beszélgetéseket, a halkabb hangot, amikor megjelent. Csak éreztem, jelen van a kimondatlan megbecsülés. Valahogy úgy, ahogy a diófa állt az udvar közepén, természetesen, megkérdőjelezhetetlenül.

Talán éppen ezért volt mellette olyan magától értetődő minden. Mintha nemcsak minket nevelt volna, hanem azt a teret is, amelyben felnőttünk.

Ehhez az imázshoz néha apró csalafintaságok is kellettek. Nagyapámnak volt egy kimondatlan szabálya, gyerek nem marad sírva. Soha. Amint megnyikkantunk a kiságyban, már ott is termett. Kiemelt, magához vett, mintha ez lenne a világ legtermészetesebb rendje. Vissza azonban soha nem tette egyikünket sem. Sem a saját gyerekeit, sem az unokáit. A megoldás egyszerű volt, a csecsemőt valaki más kezébe nyomta, udvarias félmosollyal: tegye vissza ő a fogságba, azaz a kiságyba, mintha csak kölcsönadna egy gondolatot, így rá biztos nem nehezteltünk.

Talán a diófa rejtélyes hatásához is hozzájárult néha egy-egy apró trükk, de minden mozdulat az ő szerető egyéniségéből fakadt.

Számomra minden innen indult. Most, hogy már hatvanhárom éves lettem, egyre gyakrabban érzem úgy, hogy ide is vezet vissza. Mintha az életem nem egyenes vonal lenne, hanem egy nagy, lassú kör, amelynek középpontjában ez a fa áll.

Itt hallgattam először a nagyapám életének történetét. A gyerekkorát, amely jóval nehezebb volt, mint amennyit valaha is kimondott. Itt mesélte el, hogyan találkozott azzal az asszonnyal, aki később a nagymamám lett. Itt beszélt a világról, politikáról, felelősségről, és itt olvasott nekünk kedvenc költőjétől, Petőfitől.

Ha nem dolgozott, olvasott. Mindig olvasott. Néha magának, máskor nekünk, hangosan, megállva egy-egy sor után. Aztán hosszasan beszélgettünk róla. Úgy tette mindezt, hogy közben mindössze az elemi iskolát végezte el. Nehéz gyerekkora nem elvett tőle, hanem még inkább megtanította szeretni, figyelni. Talán ez volt az igazi tudása, hogy a szavak mögött is meglássa az embert.

Még nem volt televízió, internet, személyes kapcsolatok voltak. Az emberek nem képernyőkön keresztül látták egymást, hanem tekintetekben, mozdulatokban, hallgatásokban. Ahogy ő mindig arra törekedett, hogy meglássa másokban az embert, ugyanilyen természetességgel vette körül őt is a tisztelet és a szeretet a faluban és a környéken.

A „Sanyi bácsi” név gyakori volt. Mégis, ha elhangzott, hogy Kontha Sándor, szinte azonnal érkezett a válasz, „ja, a Sanyi bácsi”. Sok szájról mondták ki, mégis mindegyikben benne volt ugyanaz a hangsúly, az a csendes megbecsülés, amely nem kérkedik, csak jelen van.

Hát ilyen környezetből indultam. Egy ilyen kezdet, egy ilyen jelenlét, minden későbbi tragédiára és bajra erőt ad a túléléshez. Meghatározza a jelen minden pillanatát.

A fiú, aki olvasni akart

Az első a nagy viláágégés előtt született, amikor még senki sem tudta, hogy a világ így meg tud repedni. Szigetszentmiklóson, egy olyan házban, ahol a falak vékonyak voltak, a hangok könnyen átszűrődtek, és a hiány hamarabb megtanult beszélni, mint a gyerekek.

Anyját korán elveszítette. Nem emlékezett az arcára, csak arra az üres helyre, amit maga után hagyott. Arra az úrré, amely némán jelen volt minden mozdulatban. Az apja hol volt, hol nem. Amikor volt, hangos és alkoholszagtól bűdös lett a ház. Amikor nem volt, csendesebb, de nem könnyebb. Így történt, hogy a fiút végül nem az apja nevelte, hanem az utca, a rokonok és egy nagybácsi, aki sosem kérdezett, csak adott. Kenyeret, időt, néha egy-egy félmosolyt, ami többet ért minden magyarázatnál. Azokban a nehéz időkben a mosoly is nagy kincs volt.

– Eszel még? – kérdezte, miközben újabb szelet kenyeret tett elé.

Sándor megrázta a fejét.

– Elég.

A férfi ránézett, mintha tudná, hogy nem igaz.

– Akkor vidd el későbbre – mondta, és becsomagolta neki.

Iskolába Szigethalomra járt. A betűk ott találták meg. Egy délután, amikor rájött, hogy amit addig csak rajzoltak előtte a táblára, az értelmet hordoz. Amikor először olvasott el egy mondatot egyedül, nem szólt senkinek. Úgy érezte, ez olyan kincs, amit megtart magának. Mintha egy ajtó nyílt volna ki benne, amelyen nem kell mindenkit beengedni. Nem titok volt ez, inkább menedék.

– Mit csinálsz ott? – kérdezte egyszer az egyik kislány, amikor Sándor nem ment velük játszani.

– Semmit – felelte, és gyorsan összecuska a könyvet.

– Az betű?

Bólintott.

– Minek az?

Egy pillanatig hallgatott.

– Hogy ne legyen mindig ugyanaz – mondta végül.

Közben gyerek maradt. Üveggolyóval játszottak az utcán, rongylabdát rúgtak, porosan, nevetve. A játékban nem volt kérdés. Az olvasásban annál inkább. Nem tudta, miért vonzza, csak azt, hogy ha nem teszi, valami hiányzik. Mintha a világ nem lenne teljes nélküle.

Amikor a háború elkezdődött, ő még nem tudta, mi az. Nem értette a szót. Csak azt érezte, hogy a felnőttek hangja megváltozik. Kevesebbet nevetnek, többet hallgatnak. A férfiak eltűnnek, a nők gyorsabban járnak, az esték sűrűbbek lesznek. A levegőben valami kimondatlan feszültség vibrált. A világ mintha össze-ment volna körülötte. Érezte, valami közeleg, amit nem lehet megállítani, csak túlélni.

A háború lassan szivárgott be az életükbe, mint a hideg. Először csak a küszöbnél érezni, aztán egyszer csak már bent volt minden szobában.

A kapuk csendesebben csukódtak, a léptek elmaradtak. A nők vették át a mozdulatokat, amelyeket addig nem az ő kezük végzett. Gyorsabban jártak, egyenesebben tartották magukat, és a tekintetükben megjelent valami keménység, amit addig nem ismertek. Nem félelem, inkább eltökéltség.

Az utcák is megváltoztak. Ugyanazok a házak álltak ott, mégis idegennek tűntek. Esténként sűrűbb lett a sötét, mintha hamarabb ereszkedne le az éj. A levegőben ott lógott valami kimondatlan, amit még a gyerekek is megéreztek.

Nem értette, mi az a háború. A felnőttek nem magyaráztak. Így tanulta meg, hogy vannak események, amelyekről nem beszélnek, csak elviselnek.

Az éhség viszont érthető volt. Enni leginkább a nagybácsinál kaptak.

Fiatalon dolgozni kezdett. Az iskola elmaradt mögüle, nem hanyagságból, dacból, hanem mert az élet előrébb járt. Mégis, valahogy mindig került a kezébe valami olvasnivaló. Egy újságdarab, egy kitépott lap, elrongyolódott könyv. A szavak rendet jelentettek számára.

A betűk nem ellenkeznek, hanem engedelmességeknek neki, és rendet tesznek abban, amit a világ összezavart.

Munka után, amikor a lovak már nyugodtan álltak, leült melléjük, és olvasott. Gyertyafénynél, félhomályban. Mintha attól félt volna, hogy ha nem olvas, a dolgok végleg szétesnek. A lovak meleg lehelete, a csend, a papír surrogása – mind együtt tartották a világot.

Egyszer valaki meglátta.

– Mit olvasgatsz mindig?

Vállat vont.

– Csak nézek.

– Mit lehet azon annyit nézni?

– Amit nem mondanak el hangosan.

A másik nevetett, továbbment. A csend visszatért.

A lovak között tanult meg gondolkodni. A hosszú utakon, ahol a világ nem sietett, csak haladt. Amit olvasott, magával vitte. Mondatok maradtak benne napokig, mintha társai lennének. Nem volt egyedül, még akkor sem, amikor annak látszott.

Amikor először meglátta Erzsébetet, még nem tudta, hogy ez is ugyanabból a forrásból fakad. A kékszemű lány a templomban énekelt. Maga elé nézett, lesütött szemmel, mégis úgy tűnt, mintha a hangja mindenkinek szólna. Tiszta volt és bátor.

Olyan, mint egy kimondott igazság, amely nem kér engedélyt.

– Szépen énekelt – mondta később, kissé ügyetlenül nagyapám.

Erzsi ránézett.

– Maga szerint?

– Nem értek hozzá – felelte. – Csak... nem akartam, hogy vége legyen.

A lány elmosolyodott.

– Akkor talán nem volt hiábavaló – mondta halkan.

Nagyapám nem tudta kivenni a fejéből a ragyogó kékszemű, sötéthajú, sudár lányt. Nem úgy maradt meg benne, mint egy arc vagy egy mozdulat, hanem mint egy jelenlét, amely akkor is ott volt, amikor már nem látta. Mintha Erzsi nem egyszerűen belépett volna az életébe, hanem helyet csinált volna benne.

Szép volt, igen. Arányos, olyan természetes szépséggel, mintha valami mesterember formázta volna. A teste később sem változott igazán, az idő nem hagyott rajta durva nyomokat. A bőre öregkorában is megőrzött valamit abból a porcelánszerű finomságból, amely nem hivatkozott, csak jelen volt. De aki csak ezt látta, az nem értette meg őt.

Mert szépsége nem állt meg a tekintetnél. Volt benne egy szerény tartás, amely nem húzódott vissza, mégsem tolta magát előre. Egyfajta figyelem, amely nem kérte a másikat, mégis odavonzotta. Úgy volt kedves, hogy közben nem lett alázatos. Úgy volt jó, hogy nem vált naivvá. A jóság nem külön tulajdonság volt benne, hanem a lényé.

Az emberek nem tudták pontosan megmondani, miért szeretik. Csak jó volt a közelében lenni.

Talán ezért nem tudta nagyapám sem elengedni. Nem a szépség miatt, nem a vágy miatt, hanem mert Erzsi mellett úgy érezte, amit eddig csak keresett a könyvekben és a gondolatokban, az most egyszerre ott állt előtte, emberi alakban.

Ez már nem volt elfelejthető.

Erzsi, akárcsak ő, figyelte a világot. Tanulni akart, érteni akart. A hangjában nemcsak ének volt, hanem vágy is – ugyanaz a vágy, amit ő a könyvekben keresett. Ketten együtt olyanok voltak, mint két külön úton járó ember, akik ugyanahhoz a forráshoz érkeznek meg.

A fiú, aki olvasni akart, ekkor már férfi volt. De az éhség nem múlt el. Csak átalakult. Már nemcsak szavakra vágyott, hanem arra is, hogy legyen kivel megosztania őket.

Hogy a világ ne csak érthető legyen, hanem otthonos is.

A kemence melege

2026.10.11.

Helyszín:
Helytörténeti Gyűjtemény Szigetalom

Családi Szüreti Mustra a szigethalmi Duna-soron

2026. szeptember 20. 14:00-18:00

A rendezvény háziasszonya:
Suhai-Réfi Tímea
+36-70-984-8827

INGYENES Látásvizsgálat

Szemüvegtésztés kedvezőbb áron.
Óriási szemüvegeret és lencse AKCIÓK
20-60%
+ ajándék tok és törlőkendő (rendelés esetén)

2026. szeptember 17-én (csütörtök) 13:00-17:00

Szigetalom, Hegedűs Géza Városi Könyvtár József Attila utca 59.

Nyugdíjasoknak és diákoknak további 15% kedvezmény a keret árából!

Ezen szórólap felmutatásával ön jogosult további 5000 Ft kedvezményre

-5000 Ft

A rendeléshez minimális előleg szükséges. Gyermeket 14 éves kortól vizsgálunk.

06-30/395-4688 MINDENKOT VÁRUNK SZERETETTEL!

Optik Star

SZINTÉN VESZTŐ

KIÁLLÍTÁS A TIPOGRÁFIA, A KÉPISÉG
ÉS A SZÖVEGKÉP HATÁRAIRÓL

MEGNYITÓ: 2026. OKTÓBER 3. 10:00

Helyszín: Hegedűs Géza Városi Könyvtár Szigetalom
2315 Szigetalom, József Attila u. 59.

A kiállítást megnyitja REICHERT Gábor irodalomtörténész.
Alkotók: HURAI Adél grafikusművész és HURAI Péter első kötetes szerző

A kiállítás megtekintése ingyenes.
Látogatható 2026. október 3. és 29. között
a könyvtár nyitvatartási idejében.
K, CS: 10:00-18:00, SZE, P: 8:00-16:00, SZO: 9:00-13:00